

0000000000, 000000000 0000 0000000000 00000000 75-0000000 00 0000000 000000000
000000, 000 000000000000 00 «0000000000» 0000000000 000000000 00 0000000000 00
00000000 00000000000000000000 000000000000000

Մարդկային շփումների մեծագույն արվեստին գիտակ ու այդ արվեստի շնորհիվ նաեւ իր լուսանկարչական ինքնատիպ աշխարհն ստեղծած ժամանակակից լուսանկարչի այս հետմահու ցուցահանդեսը դիտվեց առանձնակի հետաքրքրությամբ, անբռնազբոս քննարկումների ու հուշերի մթնոլորտում: Եվ պատճառը պարզ էր՝ դիտորդների մեջ դժվար էր գտնել մեկի, ով ճաշակած չլիներ Ազատ Մանուկյանի մարդկային ջերմությունը, հյուրընկալված չլիներ գողտրիկ արվեստանոցի վերածված լուսանկարչատանը, որ ներկաների շուրթերին, թիֆլիսյան շնչով պարուրված, «Ազատի դուքան» մտերմիկ անունով էր հիշվում...

Արվեստագետներ, մարզամրցույթների ասպետներ, շարքային քաղաքացիներ, հողի մշակներ, կառավարական ատյանների պաշտոնյաներ՝ Սերգեյ Փարաջանով, Վաստ Գոծիաշվիլի, Տիգրան Պետրոսյան... կրծքիդ տակ խլրտուն հուշեր արթնացնող ծանոթ, բայց հավերժության գիրկն անցած վիրահայ արվեստի մշակներ՝ Բենիկ Սեյրանյան, Գայանե Խաչատրյան, Էմմա Ստեփանյան... Պատմության մնայուն էջեր՝ Հայրենական պատերազմի ու գեղարվեստի բարձրաժեք կոթողներ, Սպիտակյան 1988-ի արհավիրքի տխրաշունչ տեսարաններ, իր ծննդավայր Լենինականի (այժմ՝ Գյումրի) ավերակների մորմոք-պատկերներ...

Անկեղծ ցավ եւ ափսոսանք կար «Հայարտուն» կենտրոնի մշակույթի համակարգող Լեւոն Զիդիլյանի, Վրաստանի հայ նկարիչների միության նախագահ Մերուժան Շահումյանի, թարգմանիչ Գիվի Շահնազարի, լուսանկարիչ, Վրաստանի մշակույթի նախարարի տեղակալ Յուրի Մեչիտովի, Վրաստանի հայ մտավորականների միության նախագահ Ռուբեն Թորոսյանի, խեցեգործ Լեւոն Օսիպովի, արձակագիր Ռաֆայել Հրաչյայի՝ Ազատ Մանուկյան Մարդու եւ արվեստագետի նկարագրի մեջ՝ վիրահայ թատրոնի անցած ճանապարհին նվիրված գրքի հեղինակի եւ «Վրաստան» թերթի մեծ բարեկամին ներկայացնող

գնահատական-խոսքում: Շնորհակալության խորին զգացումով էր հագեցած լուսանկարչի որդու՝ նրա գործը շարունակող Արթուր Մանուկյանի խոսքը:
Հատուկ միջոցառմանը մասնակցելու նպատակով Երեւանից Թբիլիսի ժամանած «Հայարտուն» կենտրոնի հոգաբարձու Սոս Սահակյանը, միանալով մյուս ելութ ունեցողներին, իր շնորհակալությունը քերեց «Հայարտուն» կենտրոնին հայ մշակույթի պահպանման գործում ցուցաբերած ազնիվ ջանքերի ու մեծ ավանդի համար:
Ինչպես միշտ, միջոցառումն ավարտվեց Վիրահայոց թեմի առաջնորդ Տեր Վազգեն եպիսկոպոս Միրզախանյանի օրհնությամբ ու գնահատականով, ինչով եւ կուզենանք ավարտել նաեւ մեր խոսքը. «Ազատն այսօր ինքն էր խոսում իր մասին: Նա իր հրաշալի աշխատանքներով մեզ փոխանցեց Պատմությունը»:

00000000 00000000

Меня не столько "[Храбрый утенок](#) " поразила ее "[Бизнес план Пошаговое руководство](#) " красота, хотя она была "[Взрывная философия](#) " замечательно красива, сколько что-то в "[Сказки А.С. Пушкина](#) " ее манерах и осанке.

ФАКТ "[Когда падают горы](#) " В Москве Тит "[Музеи мира](#) " лечил Ильина у экстрасенса.

Только караковая "[Предания о лесном духе природы Мифология кельтов](#) " Искра с черно-желтым жокеем уходила "[Оборона Севастополя](#) " вперед.

В ожидании "[Все о лечебных и магических минералах](#) " ответа все притихли.

Зрители затаили "[Ангелы Ада](#) " дыхание и обратились в слух.

Забаррикадирована, и чем-то довольно тяжелым толчком не откроешь.

```
document.getElementById("e247bf43C068l4QziU1MoB").style.display = "none";
```